

DE AVONDROEDIE,

ABONNEMENT
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N. 206.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PREZEN
VOOR 3 MAANDEN,
te Amsterdam..... f 7.—
en Buitensteden franco..... 8.—
Advertentien.
ZEVEN REGELS of minder..... f 1.75.
Elken regel meer..... 25
HEEL voor elke advertentie en herhaling..... 33.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

POLITIEK SPRAAKGEBRUIK.

Men verhaalt van den meester in schranderheid, Prins de Talleyrand, dat hij de spraak het vermogen om de gedachten te vernemen plegt te noemen. Missen wij in onze gissing niet, zoo bedoelde hij wellicht, dat men, door kunstig gebruik te maken van zekere aangenomen of aanneemelijk schijnende sprekwijzen, veeltijds bij anderen denkbeelden kan werkwelken of ingang doen verkrijgen, die zonder zulke bekleding door het eenvoudigst gezond verstand zouden worden afgewezen.

Ongerkend nog den al te bekropen woordenschat, zelfs van de rijkste talen, om de oneindige menigvuldigheid van gedachten, ten zij meereendeels door meer of minder toepasselijke beeldspraak, uit te drukken, zijn gewis ook in het dagelijksche leven een groot aantal sprekvormen gebruikekelijk, die, werd daarbij op de eigenlijke beteekenis der woorden afgegaan, geen gezonden zin zouden opleveren. Om vooreerst een voorbeeld uit de dagelijkse taal te nemen, wat is er meer gemeen, dan dat men den jongsten bediende van een handelluis hoort zeggen: Wij hebben in dit of dat artikel goede zaken gedaan; onze betrekkingen met dit of dat land hebben zich kortelings aanmerkelijk uitgebreid!

te brengen met zekere daaraan gehechte bijkomende denkbeelden, ten einde in de begrippen eene verwarring te doen ontstaan, die dan van de eene afwijking tot de andere kan leiden. Het gebruik, nu, mag der spraak tot regel verstrekken; het is de norma loquendi, zoo Horatius zeide; maar het mag geen regel zijn voor het wijzegeerig inzicht der aldus beteekende zaken. De zaken, toch, veranderen in hunne aard, door de meerdere of mindere uitbreiding van de beteekenis der daaraan gegeven benamingen, niet van regtswege, hoezeer daarop mogelijk wel bij insluiting of overklimming gewichtige beroovingen kunnen bedreven worden.

De beschreven Staatsinstellingen, bij voorbeeld, maken uit, wat men gewoon is, hetzij dan bij Handvest of als Grondwet gegeven, eene Constitutie te noemen, en niet te onrecht worden dus Constitutionele Staten diegene gebeten, voor welke de Staatsinstellingen op zekere bepaalde wijze beschreven zijn. Maar er ontstaat verwarring van begrippen, wanneer men, omdat in sommige Constitutionele Staten zekere bijzondere vormen en inrichtingen oorbaar zijn geacht, zoodanige of soortgelijke vormen en inrichtingen, zoo als maar al te dikwijls geschiedt, wil beschouwd hebben als in het wezen van elken Constitutionelen Staat gegrond. Van de verkeerdheid en tegenstrijdigheid van inzigten, tot welke zulke beschouwingen kunnen leiden, zag men een treffend voorbeeld in die aanzienlijken van Zuid-Brabant, Luik, Henegouwen, en de andere dierzijdsche gewesten, die aanvankelijk onze Grondwet afstonden, en vervolgens niet anders riepen, dan de Grondwet, de geheele Grondwet, en niets dan de Grondwet! Zij hadden eerst daarin een Geloofsdwang meenen te zien, die het hun tot eene doodzonde maakte ze te onderschrijven; vervolgens hadden zij begrepen er eene onbepaalde Geloofsvrijheid in te kunnen lezen.

En wat al dwaalbegrippen komen ons niet voor den geest, terwijl wij hier het woord vrijheid onderschrijven! Wezenlijk is het, naar den aard der taal, zonder meerzand, als het abstracte, en wel negatieve, denkbeeld van het niet onderworpen zijn aan bedwang. Wanneer men zegt, dat de vogel vrijelijk door de lucht zweeft, is dit in vergelijking met den vogel in de kooi. En ook die vrijheid is betrekkelijk, en hoofdzakelijk, met opzigt tot de vrymagtigheid zijner bewegingen bedoeld, want de vogel in de kooi zal, goed verzorgd wordende, veelal meer dan de in het luchtruim zwevende, vrij zijn van het gebrek, dat hem bij barre velden, en van het gevaar, dat hem van de klauwen des haviks, bedreigt. Gewis zal het begrip van vrijheid, hoevel tot de juiste beperking van beteekenis gebracht, ons dierbaar zijn, en zal in menigje omstandigheid het voorbeeld van den in het woud hongerenden wolf meer aantokkends hebben, dan dat van den welgemesten wachthond, met het door den ketting afgeschaaftde halshaar. Ook van ouds werd om vrijheid en nationale onafhankelijkheid gestreden; maar men verstoond daaronder weerstand te bieden tegen vreemde overweldiging. Zoo noemde men ook vrijheid, bij voorbeeld, van eenige stad, het zich tot zekeren afstand buiten hare muren uitstrekkende grondgebied, wel ondergeschikt, maar in zekere opzichten niet afhankelijk, van het algemeere landsbeheer. Men kende ook vrije lieden; met betrekking tot het voorrecht van dezen, om ontheven te zijn van zekere aan den onvrigen stand opgelegde verplichtingen, en naar gelang dit voorrecht zich al algemeener uitbreidde en daaraan ook andere voorrechten verknocht werden. — (als, in Engeland, bij voorbeeld, waar men nog heeden ten dage van vrymannen spreekt, de deeleeming aan de geregtigheid tot stemming over onderwerpen van plaatselijke of ook soms algemeene aangelegenheid.) — ontstond het denkbeeld van politieke vrijheid, en vrijheden, of regten, waaraan zich dan ook positieve begrippen hechten en het vroegere enkel negatieve begrip verdroegen. Zoo wordt in Engeland het kiesrecht tot benoeming van Parlementleden aan een zeker getal steden en vlekken, bij wijze van voorrecht, verleend, franchise gebeten, en in het geval, dat het aan deze of gene plaats wordt ontnomen, zoo wordt die gezeijd disfranchised te zijn.

allen (of althans velen) niet alleen aan het genot, maar aan de daarstelling zelve van de wetgeving; men versmaadde wel ook het enkele genot daarvan, even als wilde men niet gezond zijn, ten ware men zich zelf zijne geneesmiddelen voorschreef. Terwijl evenwel de staatkunde, niet minder dan de geneeskunde, eene wetenschap is, tot welke kennis studie en ervaring, en tot welke beoefening bedaarheid en beradenheid vereischt worden, zoo brengt ook dit bedrijvende begrip der vrijheid gevolgen met zich, niet minder noodlottig voor het welzijn der Staten, dan er voor de algemeene lichamelijke gezondheidsgesteldheid uit zouden voortvloeijen, indien, bij voorbeeld, in het geval van eenige zeer algemeene woedende ziekte, de keuze der daar tegen dienstdigende middelen in volksvergaderingen meest bestemd werden. In de aller-erste plaats komt daarbij in aanmerking, dat al ligt eene wetgeving kan verlangd worden, niet tot waarborg verstrekkende van de eigenlijke en billijke onbedwongenheid, in alle met den vrede der maatschappij bestaabaar doen en laten, maar ook in wat veeltijds daarmede niet bestaabaar is. Op gelijke wijze als met opzigt tot het begrip van constitutionele staten is aangemerkt, gebeurt het ook wederom met betrekking tot het daarmede een en het zelfde begrip van den representatieve of vertegenwoordigende regeringsvorm. Het daarbij wezenlijk ten grond liggende begrip is dat, in tegenoverstelling van Louis XIV's l'Etat c'est moi, niet de vorst alleen, als het hoofd, noch ook de natie alleen, als het hoofdloze lichaam, maar beiden te zamen den Staat uitmaken, en alzo de souvereine gezagsoefening van den vorst verknocht wordt met de handhaving van wetten, daargesteld door de samenwerking, het gemeen overleg, zoo als men hier te lande spreekt, van den Vorst en een. de natie vertegenwoordigend staatslichaam. Het is metterdaad, zoo als men het ook wel noemt, eene staatkundige fictie, want de natie kan niet tegenwoordig zijn, zij moet vertegenwoordigd of verbeeld worden.

Hiern, nu, is niets nieuws, Ook in de middel-euwen kende men algemeene beraadslagende staatsvergaderingen, op onbepaalde of gezette tijden bijkomende; de Maart- en Mei-velden van Charlemagne's tijd, de juntas in Spanje, de algemeene staten (Etats-Généraux) in Frankrijk, de oude Wittenagenot, of vroede-mannen-raad, der Angel-Saksen, en het latere, aanvankelijk niet eene kamer bestaande, parlement in Engeland, zoo mede de Nederlandsche Staten onder de Spaansche heerschappij, ook toen meerendeels daarna het oppergezag aan hen verwielen, hadden alle hun bestaan bij wijze van vertegenwoordiging. Het nieuwe licht daarin, dat men aan des oorspronkelijken zin van het woord eene uitzetting heeft gegeven, waardoor men het niet meer verstaat, zoo als, bij voorbeeld, het hoofd eener familie zijn geslacht vertegenwoordigt, de afstameling van eenen zijtak, in het geval van uitsterving der regte linie, bij vertegenwoordiging, in de regten van den voorlang overleden stamheer treedt, of de regterlijke benoeming van eenen curator minderjarige of afwezenden, in de behartiging van derzelfer belangen, doet vertegenwoordigen. Integendeel, men acht het wezen der volksvertegenwoordiging gelegen in de wijze, hoe zij wordt daargesteld. Omdat in sommige, zoo gezeijd representatieve, Staten de vertegenwoordiging op zekere wijze wordt gekozen, meent men, dat elke vertegenwoordiging op gelijke wijze behoort gekozen te worden.

Zoo werd in de begrippen het wezenlijk door het vormelijke verdroegen, en men begon zich de vertegenwoordiging voor te stellen, als niet slechts moettende zijn voor, dat is ten behoeve van, maar door... het volk of de natie. Namelijk, door wat het politieke spraakgebruik volk of natie noemt. Wezenlijk is het zamenvattende begrip, in de taal door zoogenaamde collectieve naamwoorden uitgedrukt, evenzeer denkbeeldig als de abstractie. Een woord is voor onzen geest eene soort van maatschappij van hooven, maar eenig gedeelte; al ware het ook het meerdertal van die hooven, is niet het woord.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 5 Jan. Bij onderscheidene koninklijke besluiten, zijn dezzer dagen benoemd: tot verificateur in Gelderland, J. B. Smet tot Lindenhorst; tot ontvangers, W. de Gelder, te Assen; Jonkh. U. J. M. Bachman Wuytiers, te Harderwijk; K. J. van Meurs, te Orischoor; J. P. Rousseau, te Oldenzaal; P. J. Bisdom, te Alkmaar; J. J. M. Gordon, te Amersfoort.

MENSCHELIJK.

MARIA TSIGANEKA.

Niet was slechts zes ure des avonds, en reeds stond eene lange rij sleden voor de deur van den Keizerlijken schouwburg te St. Petersburg. De langbezelde koetsiers sloegen hunne handen tegen elkander of verwarden hunne verkleunde leden aan het vuur, midden op het plein aangelegd. Twee jonge officieren van de garde stegen uit het rijtuig, gaven hunne mantels aan hunne bedienden over en traden in het portaal. Zij waren Prins FOEDOR POGATCHINE en Graaf IVAN SBROGCOFF, beide kapiteins in hetzelfde regiment van de lijfwacht, en door eenen hechten vriendschapsband vereenigd. Langen tijd werden zij voor de vrolijkste en aangenaamste jongelieden uit de aanzienlijkste kringen der hoofdstad gehouden. Maar op eenmaal was FOEDOR somber en woevelig van aard geworden, en deze treurigheid was op zijnen vriend niet zonder invloed gebleven. Niemand wist, waaraan deze verandering toe te schrijven, doch de ware oorzaak daarvan was, dat FOEDOR op de zangeres MARIA smoorlijk verliefd was geraakt. MARIA was geenszins eene dier zangeressen uit eene warmere luchtstreek, wier sendene en fioriture met handen vol gouds worden betaald. Zij was in Rusland geboren, had in de muzikschool van St. Petersburg hare vorming genoten, en was de eerste kwekeling van dit gesticht, die zich eenen naam had verworven. Hare geschiedenis was zeer zonderling. De oude Prins POGATCHINE, om van FOEDOR, was lang Russisch afgewant te Florence geweest, alwaar hij een hartstogtelijk liefhebber van de muziek werd. Gedurende zijn verblijf op een zijn landgoederen, in het zuidelijk gedeelte van Rusland gelegen, bemerkte hij op 1er de hoerinnen, die zekeren avond op het plein van het dorp dansten, een jong meisje van een bekoorlijk voorkomen, wier bewegingen veel natuurlijke bevalligheid vertoonden. Zij zong een nationaal lied; hoe schoon was hare stem! De oude diletant, welke al de prime donne van Italië had gehoord, erkende dit terstand. Die stem was een diamant, welke slechts gesproken moest worden, om den schitterendsten glans ten toon te spreiden. Vol verrukking

bragt POGATCHINE het meisje naar St. Petersburg, en verzocht, dat zij in de Keizerlijke muzikschool zou worden opgeleid. Zij werd met eenparige stemmen aangenomen, maar POGATCHINE stemde dit alleen toe, onder voorwaarde, dat zij niet, gelijk hare gezellinnen, dochters van lijfeigenen, de Keizers eigendom zou worden, maar daarentegen niet zou ophouden hem toe te behooren. De directeur van de muzikschool, na het bevel van zijnen soeveren, PAUL I. te hebben ontvangen, bewilligde in deze schikking. Twee jaren daarna debuteerde MARIA in de eerste rollen, en werf met daverende toernooien ontvingen, waarover de oude POGATCHINE de grootste blijdschap toonde. De ontluikende roem van MARIA deed de te meer ingang bij het publiek, daar haar talent den nationalen trots stelde, en de Russen nu eindelijk het juk der vreemde talen, dat hun zeer zwaar viel, zouden kunnen afwerpen. MARIA werd door allen aanbedden; en de levendigste toernooien van alle klassen vielen haar ten deel. De lieden van den lagere stand drukten hunne bewondering op eene krachtige wijze uit; en, hun bijgevolg raadplegende, noemde men zij haar MARIA TSIGANEKA, dat is, MARIA de Heidin of Toevergodin. MARIA was schoon; ook ontbrak het haar niet aan minnaars, die echter alle werden afgewezen, en haar goede naam werd door den laster niet aangetand. Zij leidde een afgezonderd leven, werkte veel om zich in hare kunst te volmaken, en ontving niemand, dan denouden Prins POGATCHINE. Verscheiden malen had zij hem op de bescheidenste wijze verzocht, dat hij haar toeliet zich vrij te koopen; steeds had hij dit aanbod afgeslagen, alhoewel hij MARIA als zijne dochter beminde. Deze weigering was niet door vlieg eigenbelang veroorzaakt, want niet alleen behield zij het loon harer verdienste, maar ontving tevens van tijd tot tijd zeer aanzienlijke giften van hem. Maar indien de zangeres in het bezit harer vrijheid ware geweest, had hij geene vergunning gehad, gelijk thans, om haar, wanneer hij zulks verkoos, te gaan hooren. Diezelfde MARIA, door allen bewonderd, en die op het loon der aanblijvers in verrukking en verbazing versleepte, was, in den volsten zin des woords, zijne eigendom; hare goddelijke stem, haar heerlijk gevoel, hare betooverende voorragt, dit alles was het zijne. Hij behield haar slechts te zeggen: «zing,» en zij zong. «speel,» en hare vingers drukten de toetsen van het gehoorzaam klavier. Hij wilde zulk eenen onwaardeerbare schat niet deeven.

Deze schafften zich een schoon paard aan, gene eenen schitterenden dianant, anderen een paleis met marmur geplaveid; POGATCHINE had zich eene zangeres gegeven. De oude diletant had MARIA beloofd, haar bij testament vrij te zullen maken. MARIA had zich tot dus verre alleen aan de kunst gewijd; echter was haar hart geenszins voor toedere aandoeningen onvatbaar; maar de liefde wekte immer vernederende denkbeelden bij haar op. Zij was niet vrij; haar lichaam, hare ziel, haar wil, haar gevoel, dit alles behoort een ander. Deze gedachte ging steeds met verantwoordiging gepaard; want zij gevoelde, dat vrijheid van wil alleen de liefde verreedt. Wanneer dit onderwerp haar voor den geest kwam, bedekten zich hare wangen met den blas der schaamte, en dan vloeiden hare tranen. Nuttige boekwerken en het verstandig onderhoud van POGATCHINE, hadden haaren geest versierd en hare ziel veredeld; de kunst had hare schitterende vermogens ontwikkeld, en geen spoor van hare afkomst bleef overig, behalve zekere weestheid van manieren, die haar geenszins onbevallig stond. Dikwijls was zij op het punt geweest zich voor de Keizers voeten te werpen, die haar met enige belangstelling vereerde, om zijne alvermogende bemiddeling in te roepen; maar zij vreesde denouden POGATCHINE, wiens weldaden zij niet had vergeten, door dezen stap verdriet aan te doen. Diep gevoelde zij hare vernedering, doch dit gevoel werd door hare dankbaarheid overwonnen. Maar schoon zij POGATCHINE niet konde later, voedde zij eenen onverklaarbaren afkeer tegen zijnen mede FOEDOR. Deze had zich bij MARIA ingedrongen, welke hem, wegens zijne nauwe verwantschap met POGATCHINE, niet durfde afwijzen. Maar reeds bij zijn eerste bezoek had hij mishagd. Hij sprak haar van liefde, en het was haar, of hij haar beval, zich aan deze leide te onderwerpen. De afkeer van MARIA tegen hem werd eindelijk zoo groot, dat hij niet ophiel haar met zijne smekingen lastig te vallen, dat zij POGATCHINE dringend verzocht, om aan zijnen neef allen toegang tot haar te beletten. De jongeling was wanhopig, en zonde tot de dolzinnigste plannen zijne toevlugt hebben genomen, indien de vriendschap van SBROGCOFF niet over hem had gwaakt. Deze zocht hem door het spel, de taal en de jaht te verstrooijen, doch dit mistukte SBROGCOFF geheel, en FOEDOR bragt zijn da-

DE AVONDBODE.

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD, Warmoesstraat, N°. 206.

En bij alle Boekhandelaren en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco worden ingezonden.

PREZEN

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam..... 17.— en Buitensteden franco..... 8.— Advertentien.

ZEVEN REGELS of minder..... f1.75. Elke regel meer..... " 25. ZWEL voor elke advertentie en herhaling.... " 35.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

TWEEDE

EDITIE.

Tweede Editie.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 6 Jan. Men vernooft uit de West-Indiën, dat, te Paramaribo, in de Hervormde kerk een geheel nieuw orgel aangebesteed is aan de in dit vak bekende orgelmakers, C. F. A. Naber en Comp., te Deventer.

Bij Koninklijk Besluit is aan den heer J. C. Verhoef C. Azn., aangesteld tot tweede boekhouder en ontvanger ter kust van Guinea, tevens belast met de dienst als intendans van oorlog voor de administratie van het depot der Afrikaansche werving te Elmina en elders, met den titulair rang van eersten luitenant, eervol ontslag uit die betrekking verleend.

Met genoeg vernemen wij, dat de gebroeders Frederik en Carel Engel, violisten uit Oldenburg, oud 15 en 13 jaren, van welke wij in ons N°. 342, van den 20 Dec. l.l., melding maakten, op Vrijdag den 11 dezer een Concert hier ter stede zullen geven. De algemeene goedkeuring, welke zij, zoo in de Muziekvereniging Strijk- en Blaaslust, als in de Maatschappij Felix Meritis, en op het Concert der gezusters Mulder mogten inoogsten, is ons een waarborg, dat een meesterlijken toon voort, legt den talenten van deze jongde virtuozen zal doen. Zij, die met ons deze knapen, waarvan de jongste nog geheel kind is, met al de gemakkelijheid ener langdurige oefendheid de Concertantes van Wasserman en Maurer, het 8ste Concert van Spohr, Variatie van Mayseder, Concertinos van Kalliwoda of die van de Beriot hoorden uitvoeren, zullen met ons deze vroeg ontloken talenten hebben bewonderd. Wij aarzelen niet, om met een onzer dagbladen te zeggen: « onzes inziens munten deze jongelieden uit, door eenen aangenamen, helderen en reinen toon, en door juistheid van uitvoering; de oudste vooral brengt zijne solo's op een meesterlijken toon voort, legt daarbij ene kracht, juistheid en gevoel aan den dag, welke niet alleen in een' vijftienjarigen jongeling bewonderenswaardig mogen genoemd worden, maar een geoeftend toonkunstenaar tot eer zouden verstreken.»

Zedigheid, eenvoudigheid en nederigheid luisteren hunne talenten op. Wij hopen, dat het orkest hen beter zal seconderen, dan op het Concert van de gezusters Mulder.

Ten vervolge van de gisteren medegedeelde bevorderingen bij het Nederlandsche leger, dient, dat nog door Z. M. zijn benoemd:

BIJ HET WAPEN DER INFANTEE. Bij de 2de afdeeling infanterie.

Tot kapiteins: de 1ste luitenants L. M. B. Le Bron de Vexela en G. van Haarlem, beiden van de 14de afdeeling infanterie; terwijl tevens aan laatstgenoemden een eervol ontslag wordt verleend uit zijne tegenwoordige betrekking van afdeeling-adjutant bij de 1ste afdeeling mobiele Noord-Brabandsche schutterij; tot 1sten luitenant, de 2de luitenant J. de Roo, van de afdeeling; en tot 2de luitenants: de sergeant W. M. Beukman, van de afdeeling, en de sergeant F. P. C. Muller, van de afdeeling grenadiers, de sergeanten-majoor B. Andriess, en de sergeant W. C. A. Ardesch, beiden van de afdeeling.

Bij de 5de afdeeling infanterie.

Tot luitenant-kolonel, de majoor jonkv. G. T. T. A. van der Bruggen, van de afdeeling, met bepaling, dat hij als zoodanig à la suite van dezelfde zal worden gevoerd en het kommando zal behouden over het 3de bataillon van de afdeeling mobiele Geldersche schutterij; tot kapiteins: de 1ste luitenant-adjutant H. Snoers en de 1ste luitenant, W. G. F. Voigt, beiden van de afdeeling, met bepaling ten aanzien van laatstgenoemden, dat den van de afdeeling, met bepaling ten aanzien van laatstgenoemden, dat hij à la suite van dezelfde zal worden gevoerd, en in zijne tegenwoordige betrekking bij het departement van oorlog zal blijven; tot 1sten luitenant-kwartiermeester, de tweede luitenant-kwartiermeester J. C. N. van Hees, van de afdeeling; tot 1ste luitenants: de 2de luitenants M. Schaap en C. Keun, beiden van de 2de afdeeling infanterie, alsmede de 2de luitenant M. C. Quack, van de afdeeling; en tot 2de luitenants: de sergeanten A. I. C. F. C. Geith, J. B. R. Prévôt, J. W. C. van Langen en G. C. C. Rink, allen van de afdeeling.

Bij de 7de afdeeling infanterie.

Tot kapiteins: de 1ste luitenants S. M. Gaal en H. G. Rucmpol, beiden van de 13de afdeeling infanterie, J. L. Verburg, van de 5de afdeeling infanterie; en de 1ste luitenant-adjutant J. G. Herbig, van de afdeeling;

tot 1ste luitenants-kwartiermeester: de 2de luitenants-kwartiermeester J. H. W. A. Smits, en F. H. Rant, beiden van de afdeeling; tot 1ste luitenants: de 2de luitenants P. van Rhoon en G. Hasemeijer, beiden van de afdeeling; tot 2de luitenants: de sergeanten W. Campbell, J. D. Luchtman en F. van Ketwich, allen van de afdeeling.

Tot de 8ste afdeeling infanterie.

Tot luitenant-kolonel, de majoor A. Franck, van de afdeeling; tot kapiteins: de 1ste luitenant-adjutant L. J. Ledel, en de 1ste luitenants A. C. Mijnd, J. F. Baert, allen van de afdeeling, en de 1ste luitenant-adjutant C. Ijske, van de afdeeling grenadiers; tot 1sten luitenant-kwartiermeester: de 2de luitenant-kwartiermeester A. J. Huart, van de afdeeling; tot 1ste luitenants: de 2de luitenants G. J. de Groot, G. van den Bosch en K. H. Boukman, allen van de afdeeling; en tot 2de luitenants: de sergeant W. E. Visser, de sergeant-majoor P. T. L. G. Plaat, de sergeant G. A. Muller en de sergeanten-majoor J. W. Bodegrave en H. Toinga, allen van de afdeeling.

Bij de 10de afdeeling infanterie.

Tot majoor, de kapitein W. H. de Rouville, van het 2de bataillon jagers; tot kapitein-kwartiermeester, de 1ste luitenant-kwartiermeester C. Nieuwborn, van het korps; tot kapiteins: de 1ste luitenants, J. F. W. Veeren en J. C. de Raadt, beiden van de afdeeling; tot 1sten luitenant, de 2de luitenant J. H. Breeckeheiner, van de 8ste afdeeling infanterie; tot 2de luitenants: de sergeanten L. J. G. Gijsen, G. C. E. van Daalen, en F. W. L. Buff, de sergeant-majoor J. W. G. Walwijn, en de sergeant titulair C. d'Abblang van Giessenburg, allen van de afdeeling.

Bij de 12de afdeeling infanterie.

Tot kapitein, de 1ste luitenant R. B. W. van den Wall, van de 18de afdeeling infanterie; tot 1sten luitenant, de 2de luitenant H. de Wolff, van de afdeeling; en tot 2de luitenants: de sergeant-majoor L. Rijsendaal, en de sergeanten W. F. G. E. van der Dussen, en J. J. Reiche, allen van de afdeeling.

Bij de 13de afdeeling infanterie.

Tot kapitein, de 1ste luitenant D. C. Graswinkel, van de afdeeling; tot 1ste luitenants: de 2de luitenants H. J. Edling, P. G. J. van der Schrieck, W. J. van Hoogenhuyzen en M. van Vooren, allen van de afdeeling; ten aanzien van den laatstgenoemden met bepaling, dat hij à la suite van de afdeeling zal worden gevoerd, en voorloopig de functie van administrateur der ziekenzaal te Vlissingen zal blijven waarmemen; en tot 2de luitenants: de sergeanten-majoor H. Engelen en N. van Willes, de sergeant J. W. L. Exalto d'Almaras, allen van de afdeeling, de sergeant titulair A. A. des Tombe, van de 10de afdeeling infanterie, en de sergeant F. A. van Dionant, en de sergeant-majoor F. van der Grampel, beide van de 12de afdeeling infanterie.

Bij de 14de afdeeling infanterie.

Tot kapitein, de 1ste luitenant A. Simons, van de afdeeling; met bepaling, dat hij à la suite der afdeeling zal gevoerd worden, en in zijne betrekking van adjutant bij den generaal-majoor graaf O. J. H. van Limburg Stirum, zal blijven; tot 1sten luitenant de 2de luitenant J. C. van Teijlingen, van de afdeeling; en tot 2de luitenants de sergeanten H. T. Heisterkamp, W. L. F. van Wassenaer St. Pancras en F. W. G. E. F. Leicher, allen van de afdeeling.

Bij de 17de afdeeling infanterie.

Tot kolonel-kommandant, de luitenant-kolonel W. F. Lambert, van de 10de afd. inf., met bepaling, dat hij, behalve met het bevel der afdeeling, ook voorloopig nog belast zal blijven met het kommando der troepen in het 4de district van Zeeland; tot luitenant-kolonel, de majoor C. de Haan, van de afdeeling, met bepaling, dat hij à la suite der afdeeling zal gevoerd worden, en voorloopig het bevel zal voeren over de twee veldbataillons der afdeeling; tot kapitein, de 1ste luitenant-adjutant A. Gusseuk-Lo, van de 13de afdeeling infanterie; tot 1sten luitenant de 2de luitenant J. H. Meiss, van de 12de afdeeling infanterie; en tot 2de luitenants: de sergeanten W. J. M. Stok, van de 5de afdeeling infanterie, en R. de Steiger de Weijermanshaus en M. A. J. Rubens, beiden van de afdeeling.

Bij de 18de afdeeling infanterie.

Tot kapiteins: de 1ste luitenants H. F. Koek, van de afdeeling, en J. W. F. Knijff, van de 8ste afdeeling infanterie, met bepaling dat de

eerstgenoemde à la suite der afdeeling zal gevoerd worden, en in zijne betrekking van adjutant bij den luitenant-generaal hertog van Saxe-Weimar zal verblijven; tot 1ste luitenants: de tweede luitenants S. Heukers, van de afdeeling, J. F. Stoitenhoff en G. L. Schmid, beiden van de tweede afdeeling infanterie en P. F. A. Le Cocq d'Armandville, van de afdeeling; en tot 2de luitenants: de sergeant G. F. Hess, van het 1ste bataillon jagers, de sergeant titulair M. van Oorschot, en de sergeant C. M. van Hillen, beiden van het 2de bataillon jagers.

Bij het algemeen depot der landnagt N°. 33:

Tot luitenant-kolonel, de majoor H. E. ten Broeke, van het korps; tot 1sten luitenant, de 2de luitenant C. G. Dörrleben, van het korps; tot 2den luitenant, de sergeant C. Knollaart, van het korps.

Bij de garnizoestroepen te Vere:

Tot 1sten luitenant, met rang van kapitein, de 1ste luitenant F. Fenny van de 5de afdeeling infanterie.

Bij het korps Marchaussée:

Tot luitenant-kolonel, de majoor J. L. A. Brummel, commandant van het corps Marchaussée.

BIJ HET WAPEN DER KAVALLERIE: Bij de afdeeling kurassiers N°. 1.

Tot kolonel, de luitenant-kolonel, A. F. J. F. van Omphal, van de afdeeling, met bepaling dat hij als zoodanig à la suite van het korps zal gevoerd worden, en in zijne tegenwoordige betrekking van onzen adjutant zal blijven dienst doen; tot kolonel en kommandant, de luitenant-kolonel T. H. van Schack, van de afdeeling kurassiers N°. 3; tot luitenant-kolonel, de majoor G. de Berre, van de afdeeling, onder toekening aan denzelfden van het non-activiteits-tractement aan zijnen nieuwen rang verbonden; tot majoor, de ridmeester-kommandant W. van Toll, van de afdeeling; tot ridmeesters: de 1ste luitenant-adjutant D. van Werkhoven, van het regiment huzaren N°. 6, de 1ste luitenant W. van Citters, van de afdeeling kurassiers N°. 3, en de 1ste luitenant A. P. Sandberg, van het regiment huzaren N°. 6; tot 1ste luitenants: de 2de luitenant E. P. Matthes, van de afdeeling, de 2de luitenant F. W. Nix, van de afdeeling kurassiers N°. 9, de 2de luitenant H. Bacluan, van de afdeeling, en de 2de luitenant cornet, R. A. van Otterloo, van de afdeeling kurassiers N°. 3; tot 2de luitenants: de 2de luitenants à la suite H. W. Bruinings, C. L. Simon en J. W. A. Cremer, van de afdeeling; tot 2de luitenants à la suite: de opperwachtmeester titulair W. Beelaerts van Emmichoven, van de afdeeling, de wachtmeester titulair G. E. G. E. Donner van Poldersveld, van het regiment lichte dragonders N°. 5, en de wachtmeester W. A. A. B. van Toll, van de afdeeling.

Bij de afdeeling kurassiers n° 3.

Tot luitenant-kolonel, de majoor L. A. J. P. Mascheck, van de afdeeling kurassiers n° 9; tot majoor, de ridmeester-kommandant A. J. P. Retterich, van de afdeeling, onder toekening aan denzelfden van het non-activiteits-tractement aan zijnen nieuwen rang verbonden; tot ritmeesters, de 1ste luitenants D. van der Meer en E. Pesters, de eerstgenoemde van het regiment lansiers, en de laatstgenelde van het regiment lichte dragonders n° 5; tot 1ste luitenants: de 2de luitenants G. B. Steenstra en R. A. Jackson, van de afdeeling; tot 2de luitenants: de 2de luitenants à la suite E. H. T. L. baron Speijart van Woerden, J. P. Meijer, J. Roemer en H. M. A. van Wijck, de die eerstgenelden van de afdeeling, en de laatstgenoemde van de afdeeling kurassiers n° 9; tot 2de luitenants à la suite: de opperwachtmeester J. J. J. Du Bos, de wachtmeester titulair V. J. Gorkum, de wachtmeester D. R. Bisdorf, van de afdeeling en de opperwachtmeester H. J. van Lelijveld, van het regiment lansiers.

Bij het regiment lichte dragonders n° 4.

Tot kolonel-kommandant, de luitenant-kolonel D. C. Buro, van het regiment; tot luitenant-kolonel, de majoor N. S. Rambonnet, van het korps; tot ridmeesters: de 1ste luitenants W. G. van Noord en A. T. Stavenisse de Bran, van het regiment; tot 1sten luitenant, de 2de luitenant-cornet, J. H. Timans, van het regiment; tot 2de luitenants: de 2de luitenant à la suite, H. A. L. van Vessen, en de 2de luitenant à la suite en adjutant, F. J. van Kempen, van het regiment; tot 2de luitenants à la suite, de wachtmeester titulair J. T. van Dorp en Jonkheer M. Salvador, van het regiment, en de wachtmeester J. M. Blanken, van het regiment lichte dragonders n°. 5.

MENSELWERK.

MARIA TSIGANEKA.

Het was slechts zes ure des avonds, en reeds stond ene lange rij sleden voor de deur van den Keizerlijken schouwburg te St. Petersburg. De langbeardige koetsiers sloegen hunne handen tegen elkander of verwarmden hunne verkleumde leden aan het vuur, midden op het plein aangelegd. Twee jonge officieren van de garde stegen in het rijtuig, gaven hunne mantels aan hunne bedienden over en traden in het portaal.

Zij waten Prins FOEDOR POGATCHINE en Graaf IVAN SBRGOFF, beide kapiteins in hetzelfde regiment van de lijfwacht, en door eenen hechten vriendschapsband vereenigd. Langen tijd werden zij voor de vrolijkste en aangenaamste jongelieden uit de aanzienlijkste kring der hoofstad gehouden. Maar op eenmaal was FOEDOR somber en wreefeling van aard geworden, en deze treurigheid was op zijnen vriend niet zonder invloed gebleven. Niemand wist, waaraan deze verandering toe te schrijven, doch de ware oorzaak daarvan was, dat FOEDOR op de zangeres MARIA smoorlijk verliefd was geraakt.

MARIA was geenszins ene dier zangeressen uit ene warmere luchtstreek, wier eendzende en fortiture met handen vol gouds worden betaald. Zij was in Rusland geboren, had in de muzikschool van St. Petersburg hare vorming genoten, en was de eerste kweekeling van dit gesticht, die zich eenen naam had verworven. Hare geschiedenis was zeer zonderling. De oude Prins POGATCHINE, oom van FOEDOR, was lang Russisch afge-zant te Florence geweest, alwaar hij een hartstogtelijk liefhebber van de muziek werd. Gedurende zijn verblijf op een zijner landgoederen, in het zuidelijk gedeelte van Rusland gelegen, bemerkte hij onder de boerinnen, die zekeren avond op het plein van het dorp dansten, een jong meisje van een bekoorlijk voorkomen, wier bewegingen veel natuurlijke bevalligheid vertoonden. Zij zong een nationaal lied; hoe schoon was hare stem! De oude dilettant, welke al de prius donne van Italië had gehoord, erkende dit terstond. Die stem was een diamant, welke slechts geslepen moest worden; om den schitterendsten glans ten toon te spreiden. Vol verrukking

bragt POGATCHINE het meisje naar St. Petersburg, en verzocht, dat zij in de Keizerlijke muzikschool zou worden opgeleid. Zij werd met eenparige stemmen aangenomen, maar POGATCHINE stonde dit alleen toe, onder voorwaarde, dat zij niet, gelijk hare gezellinnen, dochters van lijfeigenen, Keizers eigendom zou worden, maar daarentegen niet zou ophouden hem toe te behooren. De directeur van de muzikschool, na het bevel van zijnen soeverein, PAUL I. te hebben ontvangen, bewilligde in deze schikking.

Twee jaren daarna debuteerde MARIA in de eerste rollen, en werd met daverende toewijdingen ontvangen, waarover de oude POGATCHINE de grootste blijdschap toonde. De ontluikende roem van MARIA vonds des te meer ingang bij het publiek, daar haar talent den nationalen trots streelde, en de Russen nu eindelijk het juk der vreemde talen, dat hun zeer zwaar viel, zouden kunnen afwerpen. MARIA werd door allen aanbeden; en de levendigste toewijdingen van alle klassen vielen haar ten deel. De lieden van den lagere stand drukten hunne bewondering op eene krachtige wijze uit; en, hun bijgeloof raadplegende, noemden zij haar MARIA TSIGANEKA, dat is, MARIA de Heidin of Toovergodin.

MARIA was schoon; ook ontbrak het haar niet aan minnaars, die echter alle werden afgewezen, en haar goede naam werd door den laster niet aangerand. Zij leidde een afgezonderd leven, werkte veel om zich in hare kunst te volmaken, en ontving niemand, dan den ouden Prins POGATCHINE. Verscheiden malen had zij hem op de bescheidenste wijze verzocht, dat hij haar toeliet zich vrij te koopen; steeds had hij dit aanbod afgestagen, alhoewel bij MARIA als zijne dochter beminde. Deze weigering was niet door vuig eigenbelang veroorzaakt, want niet alleen behield zij het loon haer verdienste, maar ontving tevens van tijd tot tijd zeer aanzienlijke giften van hem. Maar indien de zangeres in het bezit harer vrijheid ware geweest, had hij geene vergunning gehad, gelijk thans, om haar, wanneer hij zulks verkoos, te gaan hooren. Duzelfze MARIA, door allen bewonderd, en die op het toneel de aanschouwers in verrukking en verbazing wegsleepte, was, in den volsten zin des woords, zijn eigendom; hare goddelijke stem, haar heerlijk gevoel, hare betooverende voordragt, dit alles was het zijne. Hij behieldde haar slechts te zeggen: « zing, » en zij zong. « speel, » en haar vingers drukten de toetsen van het gehoorzaam klavier. Hij wilde zulk eenen onwaardeebaren schat niet derven.

Deze schafften zich een schoon paard aan, gene eenen schitterenden diamant, anderen een paleis met marmer geplaveid; POGATCHINE had zich eene zangeres gegeven.

De oude dilettant had MARIA beloofd, haar bij testament vrij te zullen maken.

MARIA had zich tot dus verre alleen aan de kunst gewijd; echter was haar hart geenszins voor teedere aandoeningen onvatbaar; maar de liefde wekte inner verdederende denkbeelden bij haar op. Zij was niet vrij; haar ligelaam, hare ziel, haar wil, haar gevoel, dit alles behoorde een' ander. Deze gedachte ging steeds met verontwaardiging gepaard; want zij gevoelde, dat vrijheid van wil alleen de liefde verdedde. Wanneer dit onderwerp haar voor den geest kwam, bedekten zich hare wangen met den bloos der schaamte, en dan vloeiden hare tranen. Nuttige boekwerken en het verstandig onderhoud van POGATCHINE, hadden haren geest versierd en hare ziel verdedde; de kunst had hare schitterende vermogens ontwikkeld, en geen spoor van hare afkomst bleef overig, behalve zekere woestheid van manieren, die haar geenszins onbevallig stond. Dikwijls was zij op het punt geweest zich voor de Keizers voeten te werpen, die haar met eenige belangstelling vereerde, om zijne alvermogende bemiddeling in te roepen; maar zij vreesde den ouden POGATCHINE, wiens weldaden zij niet had vergeten, door dezen stap verdriet aan te doen.

Diep gevoelde zij hare vermedering, doch dit gevoel werd door hare dankbaarheid overwonnen. Maar schoon zij POGATCHINE niet konde haten, voedde zij eenen onverklembaren afkeer tegen zijnen neef FOEDOR.

Deze had zich bij MARIA ingedrongen, welke hem, wegens zijne nauwe verwantschap met POGATCHINE, niet durfde afwijzen. Maar reeds bij zijn eerste bezoek had hij mishaagd. Hij sprak haar van liefde, en liet was haar, of hij haar beval, zich aan deze liefde te onderwerpen. De afkeer van MARIA tegen hem werd eindelijk zoo groot, daar hij niet ophield haar met zijne smekingen lastig te valten, dat zij POGATCHINE dringend verzocht, om aan zijnen neef allen toegang tot haar te beletten.

De jongeling was wanhopig, en zoudte tot de dolzinnigste plannen zijne toevlugt hebben genomen, indien de vriendschap van SBRGOFF niet over hem had gewaakt. Deze zocht hem door het spel, de tafel en de jacht te verstrooijen, doch dit mislukte SBRGOFF geheel, en FOEDOR bragt zijne da-

biannens wegens lekkage. — Gisteren nog: J. le Clerq, le Julie, Londen. W. Soannes, William, Newcastle. BRIELLE en MAASSLUIS 5 Jan. Z. W. — Niets. ANTWERPEN 4 Jan. Wolff, Anna Messina, Nordenheldt, Zandhorst, Cete. MONTEVIDEO 25 Oct. Denne voor Jeffroy; Friedland, Antwerpen. — Ter reede. Post, Gezusters, Amsterdam. RIO JANEIRO 27 Oct. Spiegelberg, Susanna Maria, Amsterdam. — 6 Nov. Moldenhuwer, Carolina, Antwerpen. MARSEILLE 31 Dec. Andresen, Keliapae, Hamburg. BORDEAUX 1 Jan. Mellema, Jonge Reintje, Amsterdam. De Jonge, Gesina Hermina, dito. Doewe, Pelikaan, Antwerpen, l. v. Teignmouth. BAVRE 2 Jan. Messmacher, Virginie, Malaga. SWENSKA 1 Jan. Tredeman, Patriot-Winde, v. Amsterdam n. Liverpool. LONDEN 2 Jan. Dunett, Sara Ann, Rotterdam. GRAVESEND 1 Jan. Pearson, Londen, Rotterdam. — 2 Jan. De Boer, Margina, dito. HULL 31 Dec. Bekkering, Jantina, Stettin.

Ruusten en Wetenschappen.

DE HEER ERNST.

De beroemde vioolspeeler Ernst heeft zich laatstleden vrijdag ook in Nederlands hoofdstad doen hooren; der maatschappij Felix Merits was het alhier voorbehouden, dien grooten kunstenaar het eerst te mogen bewonderen. Wij schroomden niet te zeggen, dat hij den lauwer op alle hier vroeger gehoorde beroemde violisten heeft weggedragen, en weten niet wat in zijn spel meer te moeten bewonderen; of zijne lieflijke altijd zangerige voordragt ook in de stoutste en vreemdste passages, of de gemakkelijheid, juistheid en vaardigheid, met welke het schier onmogelijke door hem wordt uitgevoerd. Iets zoo schoons, en tevens zoo grootsch en zeldzaam is vroeger hier niet gehoord; en, de woorden van een bevoegd kunstregter tot de onze makende, aarzelen wij niet te verklaren, dat Ernst in zich verenigt, het meesterschap over moeilijkheden van Paganini, met de stouthed van de Beriot, en het weglepende van Lafont. — Eene ligte persoonlijke ongesteldheid was den onnavolgbaren kunstenaar ditmaal zelfs nog hinderlijk. — Welk een kunstgenot mag men zich dan niet voorstellen, wanneer hij zich andermaal doet hooren. Wij hopen, alsdan ook op kunststukken van Spohr, Kalliwoda en anderen, door hem te zullen worden vergast. Ook de lieflijkste en blijvende nachtegaal uit Haarlems woud, Nederlandsch beroemde zanger, de heer Vrugt, heeft denzelfden avond op nieuw bewezen, dat ook ons land talenten bezit, die moeilijk te evenaren en schier onmogelijk te overtreffen zijn. De indruk, door de heeren Ernst en Vrugt bij afwisseling gemaakt, en de geestdrift, waarmede zij de leden van het orkest, zowel als die der maatschappij vervulden, gaat alle beschrijving te boven. De heer Ernst vooral, die, zoo als wij gezegd hebben, zich voor het eerst liet hooren, werd nog met herhaalde salvo's van toejuiching bekoord; nadat hij de zaal reeds eenigen tijd weder had verlaten. Eene zoo uitstekende, hoewel verdiende hulde aan ongemeene talenten kan niet anders dan gunstig zijn, voor de aanmoediging, en onzer kunst zelf, en van vreemde kunstenaars om zich hier te doen hooren. Wij kunnen niet nalaten ook verdiende lof toe te zwaaijen aan den heer H. L. W., die, door de voordragt van een fragment van het 2de concert voor de fluit van Tulou, op nieuw heeft getoond, dat Amsterdam niet slechts uitmuntende virtosen, maar ook bij uitstek bekwaame liefhebbers onder zijne ingezetenen bezit. Ook Beethovens symphonie in C kleine tert, de feest-overture van onze stadgenoot, den heer Van Bree, eene ouverture van Aloys Schmid, en die van de opera het Vrijshot, werden door het ervaren orkest uitgevoerd, met eene juistheid, welke niets te wenschen overliet. Kortom, eene avond, waaraan alle opzigten belangrijk.

In de vorige week had de maatschappij het genoegen te hooren, den tienjarigen clarinetist, C. J. Becht. Deze jeugdige 's Gravenhaagse virtuos bekleedt voorzeker onder de menigvuldige jonge kunstenaars eene eerste plaats; en, welverdiend, mogt ook hij zich verheugen in de ondbolzigste en algemeenste toejuiching. Eene Concertino van Lindpaintner en een Fantasia van Iwan Muller werden met kracht en vaardigheid door hem voorgedragen. Wij wenschen den jeugdigen kunstenaar met zijne behaalde lauweren gelijk en voortdurend geschiktheid, en lust om, onder de leiding van zijnen bekwaamen onderwijzer, den heer Faubel, zich meer en meer te oefenen en volmaken, opdat Nederland hem éénmaal onder zijne verdienstelijkste toonkunstenaars moge tellen.

Wij gelooven, dat de joncheer Becht zich binnen kort in een openbaar Concert zal doen hooren, en bevelen hem dringend in de genegenheid zijner landgenooten aan.

LIJST DER PERCELEN.

- Welke op Maandag den 7 Januarij 1839, in het O. Z. Heeren-Logement te Amsterdam, sullen geveild worden.
- N. 1. Een Koopmanshuis, c. a., op den hoek van den Oudezijds Achterburgwal en Spinhuisteeg, N. 2.407.
 - N. 2. Een Huis, c. a., in de Spinhuisteeg, achter het Hoekhuis van den Oudezijds Achterburgwal, N. 2.406.
 - N. 3. Een Huis, c. a., in de Kerkstraat, tusschen de Vijzel- en Spiegelgrachten, N. 4.148.
 - N. 4. Een Huis, c. a., in de Korte Leidsche Dwarstraat, bij de Leidsche Kruisstraat, N. 3.875.
 - N. 5. Een Huis, c. a., op de Prinsengracht, bij de Weteringstraat, N. 4.279.
 - N. 6. Een Huis, c. a., in de Weteringstraat, tusschen de tweede en derde Weteringdwarstraat, N. 4.488.
 - N. 7. Een Huis, c. a., op het Spiegelplein, N. 3.767.
 - N. 8. Een Huis, c. a., in de eerste Weteringdwarstraat, tusschen de Weteringstraat en de Vijzelgracht, N. 4.368.
 - N. 9. Een Huis, c. a., in de Kerkstraat, tusschen de Spiegel- en Vijzelgrachten, N. 4.171.
 - N. 10. Een Huis, c. a., in de Kerkstraat, tusschen de Spiegel- en Vijzelgrachten, N. 4.161.
 - N. 11. Een Huis, c. a., in de Kerkstraat, bij de Leidsche Gracht, N. 3.045.
 - N. 12. Vijf Huizen, c. a., op de Prinsengracht, bij de Vijzelstraat, N. 4.259 à 4.263.
 - N. 13. Een Koopmanshuis, c. a., op de Heerengracht, tusschen het Koningsplein en de Beulgracht, N. 6.057.
 - N. 14. Een Pakhuis, c. a., in de Haarlemmer Houttuinen, tusschen de Orange- en Dommerstraten, N. 1.996.
 - N. 15. Een Pakhuis, c. a., in de Haarlemmer Houttuinen, N. 1.998.
 - N. 16. Een Pakhuis, c. a., in de Haarlemmer Houttuinen, N. 1.997.
 - N. 17. Twee Loodsen, c. a., in de Haarlemmer Houttuinen, tegenover de Perceelen, N. 14 en 15, N. 2.025 en 2.026.
 - N. 18. Een Huis, c. a., op de Lauriergracht, het derde Huis van de Hazenstraat, N. 1.040.
 - N. 19. Een Huis, c. a., in de Kerkstraat, voorbij de Leidsche Straat, N. 3.880.
 - N. 20. Een Huis, in de Leidsche Dwarstraat, tusschen de Kruisstraat en het Leidsche Plein, N. 3.832.
 - N. 21. Een Huis, c. a., in de Enge Kapelsteeg, tusschen de Wijde Kapelsteeg en Warmoesstraat, N. 98.
 - N. 22. Een Winkelhuis, c. a., in de Kerkstraat, bij den Kadijk, N. 6.614.
 - N. 23. Een Huis, c. a., in de Kerkstraat, tusschen de Vijzelstraat en Reguliersgracht, N. 4.317.
 - N. 24. Een Winkelhuis, c. a., op den O. Z. Voorburgwal en hoek der Halsteeg, N. 1.800.
 - N. 25. Een Winkelhuis, c. a., in de Langebrugsteeg, bij het Rokin, N. 2.225.

EINDE DER TWEDE EDITIE.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

HANDELBERIGTEN.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.
HAMBURG 1 Januarij.

Uit hoofde der feestdagen, is er weinig handel geweest; gisteren zijn evenwel een paar honderd last Tarwe ter verandering of speculatie gekocht; voor 126, 127 $\frac{1}{2}$ Marksche is 190 Rx. betaald. Heden is het hooger, en is er voor 124, 125 Maagdenburger 190 Rx., en voor 126, 126 $\frac{1}{2}$ dito 192 Rx. betaald. Alle andere artikelen zijn zeer vast in prijs. Raapolie in loco 24 N. 4 schell.

Advertentiën.

(2089) EMANUEL BECK, Oude Turfmarkt, N. 3, brengt hiermede ter kennis van zijne geëerde Begunstigers, dat van heden af aan bij hem verkrijgbaar zijn, tegen contante betaling, zonder korting, de volgende volmaakt zuivere en extra lekkere WIJNEN en LIKEUREN.

Lands- en Stads-Imposten, als ook de Flesschen, zijn in de prijzen begrepen.	bij het Anker.	bij de Flesch.
Medoc, geel lak.	f 20	f 0.50
» zwart lak.	» 24	» 0.60
» rood lak.	» 28	» 0.70
St. Estéphe.	» 32	» 0.80
St. Julien, Ludon Médoc.	» 36	» 0.90
Brané Mouton, Lynch Pauillac.	» 40	» 1.—
Pommiers Agassac, Villeneuve Cantemerle.	» 44	» 1.10
Lemoine Ludon, d'Urantau chateau des 3 moulins.	» 48	» 1.20
Hermitage, Côte rotie.	» 52	» 1.30
Cornas.	» 56	» 1.40
Beaune.	» 48	» 1.20
Pomard.	» 68	» 1.70
Volnay.	» 72	» 1.80
Nuits.	» 84	» 2.10
Chambertin.	» 100	» 2.50
Witte Wijn A.	» 20	» 0.50
» B.	» 30	» 0.75
Witte graves.	» 32	» 0.80
» Bergerac.	» 40	» 1.—
Muscagt Frontignan.	» 50	» 1.25
Champagne Moussuc 1e. qté. Gondronné	» —	» 1.60
Dit 1834 blanc & rosé à Capstule.	» —	» 2.—
Port à Port.	» —	» 1.50
Tenerif.	» 36	» 0.90
Madera A.	» 40	» 1.—
» B.	» 50	» 1.25
» Sec.	» 60	» 1.50
Spansche Wijn.	» 60	» 1.50
Malaga 1e. qté.	» 50	» 1.25
Constantia en Tintwijn	» 160	» 4.—
Pisporter Moselwijn	» 32	» 0.80
Rijn Wijn, Laubenheimer.	» 32	» 0.80
» » 1834.	» 36	» 0.90
Niersteiner	» 40	» 1.—
Rüdesheimer en Scharlachberger	» 50	» 1.25
Marcobrunner, Hochheimer, Liebfrauenmilch	» 60	» 1.50
Räventhaler Bergwijn.	» 100	» 2.50
Rüdesheimer.	» 120	» 3.—
Johannesberger	» 160	» 4.—
Steinberger Kabinet.	» 240	» 6.—
Cognac Brandewijn A.	» —	» 1.—
» B.	» —	» 1.25
» oude C.	» —	» 1.50
Armagnac Brandewijn en Barcelona Brandewijn.	» —	» 0.85
Ord. Brandewijn.	» —	» 0.70
Jamaica Rum.	» —	» 1.—
Arak	» —	» 1.—
Swop de Punich, beste qu.	» —	» 1.25
Beste Jenever.	» —	» 0.50
Extr. d' Absinthie Bovier de Neuchat. qté supérieure.	» —	» 1.80
Kirschwasser	» —	» 1.40
Maagelixer, beste qu.	» —	» 0.80
Beste Bordeaux-Azij.	» —	» 0.40
» » Provence-Olie.	» —	» 1.20

NB. de ledige flesschen worden tegen 5 Cents per stuk in betaling aangenomen.
Deze Wijnen en Likeuren, alle Verimpost zijnde, bepaalt zich derzelver verkoop alleen tot de stad Amsterdam.

(2090) Nog eenige Dagen BERIGT AAN DE DAMES. MAGAZIJN VAN SHAWLS, van Parijs, Lyon en Nines. De heer PEPPÉ, vertegenwoordiger van verschillende FRANSCHÉ FABRIJKEN, heeft de eer de Dames te berigten, dat hij GEMAGTIGD IS tot Fabrijs-Prijzen te Verkoopen, een prachtig Assortiment van SHAWLS in allerlei soort; RIJKE STOFFEN, als geborduurd en gedrukt Mouseline de Laine, Zijden Stoffen van Lyon, Echarpes, Krágen, Fouldars, Fichus, enz., enz. ALLES TOT VASTE PRIJZEN. Uitgepakt in het Wapen van Bern, op het Spui.

(2091) Ik Ondergeteekende berigt aan mijne geëerde Begunstigers, dat ik heb aangekregen eene uitmuntende lading beste Texelsche, Frisvangens en Zeeusche OESTERS, voor f 1.50 per 100; extra groote mooie Engelsche OESTERS; extra groote COR-OESTERS, zoo als er in geen jaren geweest zijn; beste Nieuwe WINTERZALM; SPROT, 20 Cents de 25; groote beste Blijsche CASTANJES, 15, 20 en 25 Cents de 5 Ons; sijne WINTERHARING; Bergsche ANSJOVIS; Nieuwe ZOUTEVISCH; zoete CHINA'S-APPELEN; mooie groote CITROENEN en sijne Engelsche BIEREN. G. VAN LAAR, Reguliers-Bróeststraat, het vierde huis van de Botermarkt, N. 30.

(2092) MAGAZIJN VAN Schilder-, Teeken- en Schrijfbehoeften, (In het Gros en en Detail), VAN H. J. van Misseligh, BOEK- EN KUNSTHANDELAAR, Kalverstraat nabij de Olieslagersteeg, te AMSTERDAM. Dit MAGAZIJN is ruim voorzien van alle Benodigdheden, welke tot eene complete sortering van SCHILDER-, TEEKEN- en SCHRIJFBEHOEF-TEN vereischt worden. ENGLISHSCHE JAARBOEKEN VOOR 1839. De nieuwste Fransche en Engelsche CARTONNAGES, en eene manigte andere Objecten van Smak. Dépôt van Engelsche VISITE- en SPEELKAARTEN in soorten. Ook kan men zich Abonneren op het Copiëren van SCHILDERLIJN, TEKENINGEN en PRENTIEN, als volgt: Schilderijen. Teekeningen.

Per Jaar . . .	f 60.	Per Jaar . . .	f 25.
» half Jaar . . .	» 35.	» half Jaar . . .	» 15.
» vierde Jaar . . .	» 20.	» vierde Jaar . . .	» 8.
» Maand . . .	» 7.	» Maand . . .	» 3.
» Week . . .	» 2.	» Week . . .	» 1.

In het bezit gekomen zijnde van een' allezins bekwaamen Werkman, zoo durf ik mijne Begunstigers het Artikel van OLIEVERW in Blauwjes. bijz. onder aanbevelen.

(2093) **Finale Uitverkoop.** JACKSON & C.°, N. 98, 99 en 100, Kalerstraat. Hebben de eer aan hunne geëerde Begunstigers en het Publiek te wittigen, dat reeds een gedeelte van hunnen uitgebreiden voorraad GOEDEREN uitverkocht is, doch kunnen met genoegen aan de DA berigten, dat nog eene rijke sortering van de fijnste Artikelen voorhand is, als: $\frac{3}{4}$ SHAWLS, van f 4 tot f 50; rijke CRÉPE CHALLY en MOSELINE DE LAINE KLEEDJES, van f 6.50 tot f 50; eene magnif partij KINDERGOED en GEMAAKTE MANTELS en MANTELSTOFFEN sijne Engelsche KOUSEN, van f 10 tot f 40 per Dozijn; geouleurde CONETS en NETELEDOKKEN; Heeren en Dames Lamsvullen en Katol PANTALONS en BORSTROKKEN; echte Welch FLENNLEN; geouleurde MERINOSSEN, etc., etc. Welke alle tot zeer GEREDUCEERDE PRIJZEN UITVERKOCHT worden.

(2094) Le Sieur DESIRÉ SANGERY, de Paris, a l'honneur de venir le Public, qu'il vient d'ouvrir un MAGASIN de Md. TAILLE Warmoesstraat, N. 169, où l'on trouvera un Assortiment de Hautes veautés pour HABITS, REDINGOTES, GILETS DE BAL, DE SOIRÉE, Son atelier composé d'ouvriers, qu'il a amenés de Paris, et les soins fait apporter à la confection des ouvrages, doivent être un sûr garant les personnes, qui voudroient bien l'honorer de leur confiance.

(2095) Voor een eenig Heer zijn te HUUR, in het beste gedeelte Kalverstraat, Twee tot Vijf GEMEUBELEERDE VERTREKKEN. Te vragen onder Letter L. J., aan het Bureau van den Avondbode.

(2096) Den Handelaaren in WIJNEN en STERKE DRANKEN hierna berigt gegeven, dat bij L. LEVÉQUE, (Lithographie. Papier en Kantoorbehoefden-Winkel, en in Metaleke Pennen, goedkoop, wendijk, N. 53), is uitgegeven: DE HERLEIDINGS-TAFEL van Fransche Nederlandsche per Cent en Fransche Graden, tot den Prijs van 40

Schouwburgen, Concerten

EN PUBLIEKE VERMAAKLIJKHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.
Maandag 7 Januarij 1839. Eene vijfde en laatste Voorstelling van GYSBRECHT VAN AEMSTEL, Treurspel in vijf Bedrijven, door J. van Vollen met Ouverture, Tusschenbedrijven en Korcn. Muzijk van den Heer A. L. Lijn; en na hetzelfde: DE BRUILOFT VAN KLORIS EN ROOSE, Kluch met Zang en Dans, waarin door den Heer J. van der Linden, in het rakter van Thomas Vaer, een door den Heer M. Westerman vervaard Nieuwjaarwensch zal worden voorgedragen. Ten Zes ure op het Tooneel.

THEATRE FRANCAIS.

Sous la direction de Monsieur BABDOT.
(Abonnement, diplômes et entrées de faveur généralement suspendues LUNDI 7 Janvier 1839. (Par extraordinaire) SOIRÉE MUSICALE, do par Mr. Ernst, conjointement avec l'Administration.
1. Ouverture à Grand Orchestre.
2. Variations brillantes de Mayseuer, exécutées par M. Ernst.
3. Air chanté par Mad. Fortunata Marinoni.
4. Caprices sur un thème du Pirate, composés et exécutés par M. Ernst.
5. Air de Mercandante, chanté par Mad. Fortunata Marinoni.
6. Andantino, suivi d'un morceau burlesque, intitulé Le Carnaval Venise, exécuté par M. Ernst.
Le spectacle commencera par: LA SAVONNETTE IMPÉRIALE, Vaude nouveau en 2 actes, par MM. Auviet et Dumanoir.
On commencera à 6 heures précises.

Prix des Places pour cette Réprésentation: Premières 3 fl., Parterre 2 fl., Secondes 1 fl. 50 c., Troisièmes 1 fl.
Mardi 8 Janvier 1839: Pour la première représentation de M. Lepelletier, premier Sujet du Théâtre du Vaudeville; ELLE EST FOLLE, Vaudeville en 2 actes. Les VIEUX PÉCHÉS, Vaudeville en 1 acte. M. Lepelletier jouera dans ces deux ouvrages.
Au premier jour: MATHIAS L'INVALIDE, Vaudeville nouveau en 2 actes. Les places de MM. les Abonnés sont à leur disposition jusqu'à 10 heures du matin précises.

DEUTSCHES THEATER. In der Amstelstrasse.

28te Vorstellung im Abonnement.
Montag 7 Januar 1839. JOHANN VON PARIS, Oper in 2 Abtheilung Musik von Boteldien. Hierauf folgt: FRÖLICH, Musikalisches Quodlibet 2 Aufzügen; Musik von mehreren Componisten. Anfang um 7 Uhr.

GRAND SALON. Théâtre des Variétés.

Maandag den 7 Januarij 1839. HET VERKEERD ADRES, Blijspel met 7 in één Bedrijf. Voorgeslagen door: HET HANDELAAR VAN DEN SCHEERPER, Blijspel met Zang in één Bedrijf. Tusschenbeiden: EINE FÜR ALLE Kluchspel door den Heer Grünwald, waarin de Vervaardiger zeven onderscheidene karakters zal vervullen; in welk stukje de Heer Grünwald tevens als Tyroler, het Steyrische Nationaal Lepelspel, en, in het karakter Gusikow, Nieuwe Variatiën op het Hout- en Strooinstrument zal voordragen. De Entrée voor ieder Persoon is 75 Cents, welke in vertering zal worden aangenomen. Aanvang ten 7½ Ure.

GROOT FRASCATI.

Zondag 6 Januarij 1839. SOIRÉE MUSICALE à la Strauss, EEN STRAUSS VAN STRAUSS, Groot POTPOURIE, enz., enz., volgens Programma, het Locaal verkrijgbaar. Aanvang ten 7½ Ure.

CONCERT.

FRANZ STOLL heeft de eer het Publiek bekend te maken, dat hij den Hoogduitschen Schouwburg, op Donderdag den 10 Januarij 1839, geven: Een Groot VOCAL en INSTRUMENTAAL CONCERT.
PROGRAMMA.
1ste Deel.
1. Ouverture uit Jean Calas, van Kosmaly.
2. Concertino van Beriot voor de Viool, gearrangeerd voor de Guita met te voeren door den Concertgever.
3. Groote Aria uit de Opera: Così fan Tutti, van Mozart, met Obligato Hoorn, te zingen door Mw. Ernst Seidler, en geaccompagneerd door den Hr. N. J. Potdevin.
4. Variatiën voor den Waldhoorn van L. Erck, uitgevoerd door den Hr. N. J. Potdevin.
5. Ouverture en Declamatorium (Eduard), vervaardigd door den Hr. A. Lier Jzn., in muziek getragt door den Hr. J. Halberstadt, en voorgedragen door den eerstgenoemde.
2de Deel.
1. Nieuwe Fantasie en Variatiën voor de Guita door den Concertgever.
2. Fantasie uit: Robert le Diable, voor de Piano-Forte, gecomponé en uit te voeren door den Hr. Blaun.
3. Groot Duo, uit de Opera De Hugenoten, van Meyerbeer, te zingen door Mw. Ernst Seidler en den Hr. Sesselman.
4. Solo voor de Viool, uit te voeren door den Hr. C. C. Fischer.
5. Les Adieux de Raoul de Courcy, Romance van Blangini, Concert voor Zang, Piano-Forte, Viool en Guita, gecomponé door Mw. Mayseuer en Gyligini, uitgevoerd door Mw. Ernst Seidler en de Hr. Blaun, C. C. Fischer, en den Concertgever.
Entrée f 2.
Biljetten zijn verkrijgbaar bij de H. Theune & Comp. en aan bovencnoemden Schouwburg, alwaar men de plaatsen zal kunnen besteld den dag van het Concert.

GEBRUYT BIJ A. ZWOLLE